Pokání - Brontosauři

```
Emi
Znavenej na dně a jako kůl sám,
už v koutě, kam dál, no řekněte kam,
                                    H
před sebou utíkat těžko se kamkoliv dá,
Emi
nejtěžší noci jsou pod střechou hvězd,
     Ami
když domů se nechce, když se necháš svést
    Emi             H                   Emi
sám  sebou a cosi si namlouváš a namluvit dáš.

I kámen se ustrne, ale musí být proč,
i řeky proud obrátíš, když důvod je,
i sníh v slunci padá, když rozhodne na nebi Bůh,
jen příčína následkem věci má být
a vědomí, že není víc nežli žít,
a že život je jen na chvílí půjčený milostný dar.

      Emi
R: Ne hněv, nebo závist, ani jiné z těch slov,
   ani touhy, co navíc chceš k životu mít,
                                        H
   ani láska, ani ta není důvodem odejít z cest.
       Emi
   Kdo v poledním žáru hledá hojivý stín,
      Ami
   ať vykřičí napřed řeku svých vlastních vin
         Emi               H               Emi
   a pak obrátí ke hvězdám pokorně u dlaně dlaň.

A poprosí mlčky, to kdekoliv jde,
v chrámech jen svádí to k divadlu vést,
ať poprosí člověka jménem, jménem pravdy a svým
a ať snese pokání po samý kraj,
to víra je svědomí ,svědomí ráj
a nikdo není čistý, jen někteří lidé snad míň.

R: Ne hněv...
```